

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjovulfs Drape eller det Oldnordiske Heltedigt

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 498. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1841_709-txt-shoot-idm1239.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Om *Skjold*, som efter *Islænderne* var *Odins* og efter *Saxo* den myrdede Tyran *Löders* (Lothers) Søn, spore vi her et ganske eget Sagn, hvorefter han i sin spæde Barndom var drevet tillands, liggende alene paa et Skib fuldt af Vaaben og andre Klenodier, og modtaget som en Guds Gave af det kongeløse Folk, der i ham opfostrede sig en Drot, som blev enevældig i Norden, men efter Döden bortsendt ligesom han var kommet. Den første Deel af dette Sagn finder man ogsaa hos *Ethelverd* og i andre Engelske Krøniker fra Middelalderen, kun at *Barnet* der kaldes *Skef*, men da *Skef* ellers nævnes som Noahs *fjerde* Søn födt i *Arken*, seer man let, Sagnet passer kun paa *Bjovulfs-Drapens Skjold*, der fik Tilnavnet *Skefing*, fordi han var en *Skef* den *Anden*, födt ombord paa Havet, men kaldtes *Skjold* (Værn) af Folket, der i ham saae deres *Skytsaand*. **Ethelverd* (hos *Savil* S. 479) siger nemlig "ut *familiarem* diligenti animo eum custodierunt" og "familiar" er paa Engelsk en tjenstagtig Aand, som *Shakspear* siger: "love is a familiar." Naar nu *Tydskerne* hermed sammenligne alle de Börn, der, efter Sagnet, er trukket op af Vandet, selv om det kun var af et Gadekiær, da følge de deres Natur, og bör ikke engang standse ved *Moses*, men naar de paa *Creuzersk* gör alle disse Sagn til hip som hap, og til en *Tydske Stam-Mythe*,*Exempel paa begge Dele har *Leo* i hans "Beowulf" S. 19—34, men ved Siden ogsaa langt bedre Oplysning. da maa vor 499Lomme lee, og vor Pen minde de Sprænglærde om, hvad der staaer skrevet i en gammel Bog af deres Egne, at det er "de *Danske*" ei de *Tydske*, der "boe paa Havet." For Resten er det mærkeligt, at *Skjold* i *Bjovulfs-Drape* vel staaer som Stamfader til en ny Konge-Slægt i Danmark, men ikke som Rigets *förste* Konge, thi de græde ei for Guld, som aldrig Guld eiede, og han slukker dog de *Danskes Konge-Sorg*, ligesom der i *Drapen* selv dunkelt peges paa en *ældre* Dansk Konge-Slægt (ar-skyldingas) blandt hvilke Een hed *Eggvela* og havde *Hermod* i sin Tjeneste.*Hos *Thorkelin* S. 128 og hos *Kemble* S. 121. *Skjolds* rette Plads i Sagn-Rækken bliver derfor vist efter *Frode Fredegod*, ved hvis Död de *Danskes Konge-Sorg* og Konge-Savn er, saa at sige, blevet verdenshistorisk, thi skiönt *Saxo* melder, at *Hjarne Skjald* (eet med *Brage* af "brægen 3: Hjerne") raadte Bod paa begge Dele, fortier han dog ikke, at det maa forstaaes *poetisk*, og at den *historiske* Bod fandt man först i en *uventet Frode-Søn*, der kom fra *Rusland*, og sammensmeltes for mine Öine med *Skefingen Skjold*. Ved at faae de to faste Punkter i *Halvdans* og *Rolvs* Samtidighed med *Hengest* og *Higelak*, kan vi nemlig begynde at skielne Sagnene i Danmarks Historie för *Anglernes* Udvandring fra dem efter den, og, næst det korte Stam-Sagn om Brödrene *Dan* og *Angel*, er *Uffe*, *Hading* og *Fredegod*-Sagnet vel de Eneste, vi med Sikkerhed kan regne til Fortiden, da *Amlæt-Sagnet* svæver mellem Begge og afbilder sagtens netop *Jydernes* Deel i Udvandringen.